

นิตยสารเกษตรของประเทศ **อันดับ 1**

เทคโนโลยี 2 ชาวบ้าน

ปกหลัง
มติชนบท
ISSN 0858-141X

ปีที่ 35 ฉบับที่ 779 : 15 พฤศจิกายน 2565 ราคา 60 บาท

สาวสุราษฏร์ฯ เลี้ยงหอยนางรม ด้วยวิธีธรรมชาติ

คนชุมพร
คิดฟักไข่อัตโนมัติ
ทำง่าย ส่งขาย

“หนูแกสบี้ home56”
ฟาร์มแกสบี้คุณภาพ

สวนเฮลิ โคนีย์
ทำตลาดต่างประเทศ
ที่ปราจีนบุรี

“เห็ดโคนในน้ำเกลือ”
ทำเงินล้าน
ของดีเมืองยโสธร

www.technologychaoban.com
ISSN 0858145X
ราคา 60 บาท

www.facebook.com/เทคโนโลยีชาวบ้าน

ปุ๋ยเต็มสูตร ผลผลิตเต็มร้อย

#ที่หนึ่งในใจเกษตรกร @TCCC

ปุ๋ยเต็มสูตร
ตราห้วงคันโท
ตราห้วงคันโท

นวัตกรรมเพื่อการเกษตรยุคใหม่

กล้าเสียบยอดเพื่อการผลิตพืชที่มั่นคงสำหรับเกษตรกร ให้ผลผลิตเร็วทันต่อความต้องการของตลาด
ต้านทานโรค และให้ผลผลิตที่ยาวนาน คู่กับการลงทุน

มะละกอเสียบยอด

ตัดปัญหาความยุ่งยากในการตัดเพศมะละกอด้วยกล้า
มะละกอเสียบยอดที่คัดเฉพาะต้นกระเทยสมบูรณ์เพศทุก
ต้น ออกดอกภายใน 20-30 วัน ให้ผลผลิตสูง มะละกอดิบ
สามารถเก็บผลได้ภายใน 90-100 วัน และมะละกอสุกเก็บได้
ภายใน 6 เดือนหลังปลูก ครอบคลุมสายพันธุ์ยอดนิยม พร้อม
ด้วย มะละกอเนื้อเยื่อ ฮอลแลนด์ แชนวาล และแขกดำ
เกษตรกรพันธุ์ใหม่ พร้อมส่งทั่วประเทศ ถึงท่านภายใน 24 ชม.

มะเขือเสียบยอด

เสียบยอดบนต้นตอทนโรค ต้านทานโรคเหี่ยวเหี่ยว และ
โรคทางดินอื่นๆ ให้ผลผลิตต่อเนื่องยาวนานหลายปี ด้วยการ
ปลูกเพียงครั้งเดียว การปลูกด้วยกล้ามะเขือยาว และมะเขือ
เปาะเสียบยอด ท่านต้องปรับระยะการปลูกโดยใช้ระยะปลูก
2x4 เมตร ซึ่งใช้ต้นกล้าเสียบยอดเพียง 200 ต้นต่อไร่ ท่านจะ
ได้ผลผลิตต่อเนื่องเป็นระยะเวลา...นานเป็นปี หรือหลาย
ปี ครอบคลุม 11 ปี มะเขือเสียบยอดคนแรกในประเทศไทย
พร้อมบริการด้วยมะเขือยาวเสียบยอด มะเขือม่วงเสียบยอด
มะเขือเปาะเสียบยอด และมะเขือเทศราชินีเสียบยอด

มะระจีนเสียบยอด

หากท่านจำเป็นต้องปลูกมะระจีนซ้ำที่เดิมมานานๆ ปัญหา
โรคเหี่ยวจากเชื้อราฟูซาเรียม จะหมดไปด้วยใช้กล้าเสียบยอด
บนตอทนโรค ทนน้ำท่วม ทนน้ำขังได้นานหลายวัน และให้
ผลผลิตเพิ่มไม่ต่ำกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ เมื่อเทียบกับการปลูก
โดยเมล็ด

สั่งซื้อได้ที่

ทวีศักดิ์ กลั่นคง โทร. 081-935-0053 โอนพร้อมเพย์ หรือ ธ.กรุงเทพ 147-0-551472
จัดส่งด่วนทั่วประเทศภายใน 24 ชั่วโมงทุกวัน

มติชนบท เทคโนโลยี ชาวบ้าน

ประธานกรรมการ

นายบรรศักดิ์ บุญปาน

ผู้ก่อตั้ง

นายพงษ์ศักดิ์ พิชัยวิเชียร

กรรมการผู้จัดการ

นางสาวปานบัว บุญปาน

บรรณาธิการที่ปรึกษา

นายโอกาส เพ็งเจริญ

ที่ปรึกษา

นายพณิชย์ ยศปัญญา

นายประเวศ แสงเพชร นายกวีศักดิ์ ด่วงทอง

นายกวีศักดิ์ ชัยเรืองยศ นายพัฒนา นรมาศ

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา

สุจิต เมืองสุข

กองบรรณาธิการ

พรวิมล ธีระเนว จีรวรรณ ไร่องพรทิพย์

กษุพงศ์ กุสุมา ณ ออยุธยา

ธาวิดา ศิริสัมพันธ์ สุธินธ สดคมขำ

วิภาวรรณ เพ็ชรศรี

ศิลปิน

พงษ์เทพ ทับบุรี นรมน แดงกระโทก

คอมพิวเตอร์, พิสูจน์อักษร

มัลลิกา แซ่หลิม ศรีธัญญา วิเศษหอม

ผู้จัดการโฆษณา

รัฐศักดิ์ เข็มสลาย

ฝ่ายโฆษณา

สมาน อัครพรภากัน ธนัชฌา กาโกลองค์

วัชรินทร์ วิโนทัย วชิษฐพล วัชรใจ

ผู้จัดการฝ่ายขายพิเศษ

กฤษณ์ปกรณีย์ รอดภัย

สำนักงาน บริษัท มติชน จำกัด (มหาชน)

12 ถนนเทศบาลอนุบาล หมู่บ้านประชาพัฒนา 1

แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กทม. 10900

ติดต่อ กองบรรณาธิการเทคโนโลยีชาวบ้าน

โทร. (02) 580-0021 ต่อ 2335

โทร. (02) 580-0021

โทร. (02) 580-0021

โทร. (02) 580-0021

โทร. (02) 580-0021

โทร. (02) 580-0021

โทร. (02) 580-0021

โทร. (02) 580-0021

โทร. (02) 580-0021

โทร. (02) 580-0021

โทร. (02) 580-0021

โทร. (02) 580-0021

โทร. (02) 580-0021

โทร. (02) 580-0021

โทร. (02) 580-0021

โทร. (02) 580-0021

โทร. (02) 580-0021

NEW CHAPTER

หมายเหตุ เทคโนโลยี

การก้าวขึ้นสู่ปีที่ 35 ของนิตยสารเทคโนโลยีชาวบ้าน เราทราบดีว่าไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะเติบโต

แต่เราก็ลงมือทำไปพร้อมกับความมั่นใจ เพราะด้วยปัจจัยพื้นฐานการดำรงชีพ ภาคการเกษตรไม่ได้เป็นเพียงส่วนเดียว แต่มันคือทั้งหมด เห็นได้จากจำนวนประชากรในภาคเกษตรของไทย มีมากถึง 25 ล้านคน

จุดแข็งของนิตยสารคืออะไร ตอบง่ายๆ ให้เข้าใจไม่ยาก คือการตอบสนองความต้องการของผู้อ่านได้ตรงจุด เป็นจุดแข็งที่เรามีมานานแล้ว

การเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เสริมจุดแข็งที่เรามีอยู่ให้แข็งแกร่งและครอบคลุมมากขึ้น เพื่อให้เติบโตไปพร้อมกับโลกออนไลน์ที่พัฒนาในทุกย่างก้าว

รูปเล่มของนิตยสาร ยังคงความเป็นเทคโนโลยีชาวบ้านไว้ จัดวางอาร์ตเวิร์กใหม่ให้สะดุดตา จัดหน้าสีให้เนื้อหาตรงใจผู้อ่าน ปรับตัวหนังสือให้อ่านง่าย เพราะฐานของผู้อ่านนิตยสารเรามีตั้งแต่วัยรุ่นถึงผู้สูงอายุ การปรับตัวหนังสือให้อ่านง่าย จะเป็นตัวสะกดให้ผู้อ่านอยู่กับตัวหนังสือเล่มได้นานขึ้น

นอกจากนี้ ยังเพิ่มคอลัมน์ใหม่ 3 คอลัมน์ เปรียบเสมือนการเติมส่วนที่พร่องไป จากระยะเวลาการเติบโตที่ยาวนานของนิตยสารเล่มนี้ให้สมบูรณ์แบบ

3 คอลัมน์ประจำ จะเปิดมุมมองลึกเฉพาะ 3 ด้าน ด้วยความเชื่อว่า ทั้ง 3 คอลัมน์เมื่อผนวกกับความแข็งแกร่งเดิมที่เรามีอยู่ นิตยสารเล่มนี้จะยังคงอยู่กับทุกท่าน ไม่หายไปอย่างแน่นอน

คอลัมน์เกษตรต่างแดน เป็นคอลัมน์ที่เปิดมุมมองการทำเกษตรต่างแดนอย่างชื่อคอลัมน์ เน้นประเด็นการเขียนโดยนำเทคนิควิธีการ กลไกการปลูกพืช การเลี้ยงสัตว์ ในต่างประเทศ ที่มีปัจจัยแวดล้อมแตกต่างจากประเทศไทยมาถ่ายทอด เทคโนโลยีชาวบ้านตั้งใจให้มีคอลัมน์นี้ ก็เพื่อให้เกษตรกรไทยและผู้สนใจ เลือกรูปแบบที่เหมาะสมกับบ้านเราไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์

คอลัมน์เกษตรในเมือง คอลัมน์นี้ไม่ได้จำกัดเฉพาะผู้ที่อยู่ในเมืองแล้วต้องการทำการเกษตร แต่เหมาะกับทุกท่านที่มองหาตัวอย่างการทำการ

เกษตรตั้งแต่ขนาดเล็กไปจนถึงขนาดใหญ่ ในพื้นที่จำกัด หรืออาจจะเป็นเกษตรเมืองที่ต้องการให้มีพื้นที่สีเขียวไว้พักสายตา พักใจ และจุดประกายให้ผู้ที่รักเกษตร แต่มีพื้นที่จำกัด ทำการเกษตรอย่างไรให้ประสบความสำเร็จ

คอลัมน์เกษตรทางรอด ได้ผู้มีประสบการณ์การทำงานในจุดที่รับฟังปัญหาของเกษตรกรมาเป็นนักเขียนประจำ คอลัมน์นี้จะเผยมุมมองที่เป็นเหตุผลว่า ทำไมการแก้ปัญหาของเกษตรกรในหลายด้านไม่ประสบความสำเร็จ ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านมองเห็นแนวทางการแก้ปัญหาทั้งเฉพาะหน้าและการแก้ปัญหาระยะยาว เพื่อความยั่งยืนให้กับเกษตรกรและผู้อ่านจริงๆ

เทคโนโลยีชาวบ้าน เป็นสิ่งพิมพ์ทางการเกษตรรายปักษ์เพียงฉบับเดียว ที่ได้รับรางวัลสื่อสร้างสรรค์ระดับประเทศ เป็นนิตยสารรายปักษ์เพียงฉบับเดียวที่ยังคงอยู่บนแผงหนังสือให้ได้จับต้อง

และแม้ว่าปัจจุบันคือโลกแห่งดิจิทัล แต่ในที่สุดแล้ว ภาคเกษตรคือพื้นฐานความแข็งแกร่งของทุกภาคเศรษฐกิจ เป็นต้นกำเนิดของทุกอย่าง และเป็นความจริงที่อยู่กับคนไทยมาตั้งแต่เกิด จึงเป็นเหตุผลว่า ทำไม เทคโนโลยีชาวบ้าน จึงไม่หยุดพัฒนาช่องทางสื่อสารจากเกษตรกรไปยังผู้อ่านทุกท่าน

เทคโนโลยีชาวบ้าน จึงพัฒนาแพลตฟอร์มอื่นไปพร้อมกัน ถึง 6 ช่องทาง เว็บไซต์ เฟซบุ๊ก ยูทูป ทวิตเตอร์ อินสตาแกรม และดีด็อก ซึ่งการพลิกโฉมสิ่งพิมพ์ไปพร้อมกับออนไลน์ จะเป็นการขับเคลื่อนและเปลี่ยนโฉมให้เห็นอย่างชัดเจน อย่างที่เราเรียกว่า NEW CHAPTER

สมัครสมาชิกเทคโนโลยีชาวบ้าน

ติดต่อ : บริษัท งานดี จำกัด

โทร.02-589-0020 ต่อ 3352

ที่อยู่ 12 ถนนเทศบาลอนุบาล ประชาพัฒนา 1

แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

อ่านอะไรดี

เทคโนโลยีชาวบ้าน ปีที่ 35 ฉบับที่ 779 : 15 พฤศจิกายน 2565 ราคา 60 บาท

คอลัมน์ประจำ

- 5 จุดป้ายเทคโนโลยี
- 13 เกษตรทางรอด / การขายหรือการตลาด
- 19 เกษตรสร้างชาติ / หนุ่มพังกา ینگการใช้ชีวิตในเมืองใหญ่ กลับบ้านทำเกษตรผสมผสาน มีรายได้ตลอดปี
- 23 เกษตรในเมือง / เกษตรทำบ้าน
- 26 ยังสมาร์ทฟาร์มเมอร์ / สาวเมืองกาญจน์ ปลูกพุดรอกางมุ้ง 60 ต้น สร้างเงินเก็บหลักแสนต่อปี
- 45 เกษตรต่างแดน / อิสราเอล จ้าวแห่งเทคโนโลยีทะเลทราย

ไม้ดอกไม้ประดับ

- 16 เกษตรกรปราจีนฯ ปลูกเฮลิโคเนีย ทำตลาดทั้งในและต่างประเทศ สร้างรายได้ดี

เทคโนโลยีการเกษตร

- 30 ครูหนุ่มอุดรฯ ใช้เวลาว่าง ปลูกมันแกว ส่งขายสร้างรายได้เงินสะพัดตลอดปี
- 32 เกษตรกรอยุธยา ผลิตเมล็ดพันธุ์ป้อนส่งห้าง สร้างรายได้ต่อเนื่อง 7 ปี ทำได้อย่างไร
- 36 ปุ๋ยชีวภาพพีจีพีอาร์ ปุ๋ยเพิ่มการเจริญเติบโตของพืช
- 39 คนบ้านมือ ปลูกหญ้ากินรีสีม่วงเลี้ยงวัว ลดต้นทุน
- 40 เกษตรกรปทุมธานี ปลูกผักขายส่ง เทคนิคบำรุงดิน ผลผลิตงาม
- 42 “เฮราโมน คอฟฟี่” ดอยช้าง คว่ำสุดยอดกาแฟไทย 2 ปีซ้อน

เทคโนโลยีการประมง

- 47 สาวสุราษฎร์ฯ เลี้ยงหอยนางรม ด้วยวิธีธรรมชาติ
- 50 หนุ่มสมุทรปราการ สร้าง-พัฒนาตู้ปลาอัตโนมัติ ออกแบบสไตลโมเดิร์น เข้าถึงตลาดคนเมือง

47

เทคโนโลยีปศุสัตว์

- 53 ไข่เปิดสเปปี่ ออร์แกนิกฟาร์ม เพาะเปิดอู่เลี้ยงระบบฟาร์มเปิด ตลาดออร์แกนิก

สัตว์เลี้ยงสวยงาม

- 56 “หนูแกสบี้ home56” ฟาร์มแกสบี้คุณภาพ การันตีรางวัลเพียบ
- 58 หนุ่มพนักงานบริษัท เปลี่ยนพื้นที่ข้างบ้าน เป็นฟาร์มไก่ไข่สีฟ้าสเทล

เทคโนโลยีและนวัตกรรม

- 60 คิดเป็นเทคโนโลยี / เกษตรกรชุมพร ใช้เวลาว่างทำตู้ฟักไข่อัตโนมัติ ส่งขาย สร้างรายได้ดี
- 64 KomilO แอปฯ ตรวจจับการเป็นสัตว์ของโคนม ฝีมือคนไทย ผลงานสร้างสรรค์โดยนักศึกษา มจร.
- 67 เทคโนโลยีอาชีพ / 2 นวัตกรรมเด่น คนพันธุ์ R ฉะเชิงเทรา

กศน. ก้าวไกล

- 70 กศน. ทั่วไทย
- 72 เรื่องเล่าจาก กศน. / ปลูกไม้ประจำถิ่น สร้างอาชีพ

การตลาด

- 76 แปรรูปได้ขายดี / “เห็ดโคนในน้ำเกลือ” ทำเงินล้านของดีเมืองยโสธร
- 80 ตลาดสินค้าเกษตรก้าวหน้า / “เกษตรสุขกลางกรุง ณ.ทุ่งบางเขน” ปลูกผักอินทรีย์ปลอดภัยในกรุง

วิถีชาวบ้าน

- 84 วิถีท้องถิ่น / “กลอย” ทรัพย์ในดิน สิ้นจากป่า
- 86 ฎีกาชาวบ้าน / เด็กจ้างที่เป็นธรรม

● ศรยุทธ ยิ้มยวน

อดีตรองผู้จัดการ

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
และรองประธานกรรมการองค์การคลังสินค้า

การขาย หรือ การตลาด

ในตอนที่แล้ว ซึ่งเป็นตอนแรกที่ผมได้เขียนถึงทางรอดของเกษตรกรไทยในมุมมองของผม ในฐานะที่ผมเคยทำงานธนาคารที่ดูแลสนับสนุนภาคเกษตรโดยตรง คือ ธ.ก.ส. หรือธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจ (ธนาคารของรัฐบาล)

และผมได้เห็นได้สัมผัส ได้พูดได้คุย ได้รับฟังปัญหาและประสบการณ์จากผู้ทำอาชีพเกษตรโดยตรงมาตลอดช่วงชีวิตการทำงานหลาย 10 ปีที่ผ่านมา ซึ่งผมก็ได้ปูพื้นเรื่องราวภาคเกษตรมาในตอนที่ผ่านมาบ้างแล้วครับ

ในตอนนี้อาจจะกล่าวถึงเรื่องใกล้ตัวที่สุดของเกษตรกรครับ นั่นคือการขายและการตลาดนั่นเอง เพราะไม่ว่าจะเป็นการปลูกพืชหรือเลี้ยงสัตว์ ตลอดจนการแปรรูปสินค้าเกษตรเป็นผลิตภัณฑ์ใดๆ ก็ตาม เกษตรกรก็ต้องผลิตเพื่อจำหน่ายสินค้านั้นๆ ออกไป แล้วนำเงินหรือปัจจัยที่ได้มาจากการจำหน่ายนั้น ไปซื้อสินค้าที่จำเป็นในการใช้สำหรับชีวิตประจำวันต่างๆ หรือไปจัดหาจัดซื้อปัจจัย 4 ต่างๆ ที่จำเป็นมาใช้นั่นเอง

ใช่แล้วครับ ผมกำลังพูดถึง การขายสินค้า หรือกล่าวภาษาเท่ๆ ว่า “การตลาด” นั่นเองครับ เพราะอย่างไรก็ตาม เรามักได้ยินเสมอว่า เกษตรกรไทยผลิตได้แต่ขายไม่เก่ง

อย่าลืมนะครับว่าจะเก่งหรือไม่เก่งก็ตาม แต่เกษตรกรทุกคนล้วนเคยขายสินค้าที่ตัวเองผลิตมาแล้วด้วยกันทั้งนั้น ทั้งขายปลีก ขายส่ง ขายเหมา ยังไงก็เคยขายของให้พ่อค้าด้วยกันมาทั้งนั้น จะบอกว่าเกษตรกรเราขายไม่เป็นก็คงไม่ใช่ แต่ถ้าจะกล่าวว่าขายไม่เก่ง ประเด็นนี้น่าจะใกล้เคียงที่สุดละ

อาจจะเคยขายมานับครั้งไม่ถ้วน แล้วทำไมยังรู้สึกว่ายังเสียเปรียบคนซื้ออยู่อีกละ ของที่ขายหรือสินค้าเกษตรก็ของเรา แต่ยังต้องยอมแพ้หรือยอมให้คนอื่นซื้อที่เราเรียกว่าพ่อค้า มากดราคา มากำหนดราคาเอง อยู่แบบนี้ละ...? แทนที่ผู้ผลิตควรจะเป็นผู้กำหนดราคาเหมือนสินค้าอุตสาหกรรมที่ผู้ประกอบการกำหนดราคาเองได้ทุกอย่าง เรื่องนี้น่าจะเข้าประเด็นหลักที่เราจะพูดคุยกันในตอนนี้ละครับ

“การขายหรือการตลาด” คือบทบาทที่สำคัญ ผู้อ่านคงจะสงสัยว่าทำไมผมไม่ได้เรียงไปตามลำดับ เริ่มตั้งแต่การผลิต การบริหารจัดการ การดูแล การแปรรูป และการขายหรือการจำหน่าย ที่เรามักจะคุ้นเคยกับคำที่เรียกว่า ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ นั่นแหละครับ

ดังนั้น ผมจะขออธิบายง่ายๆ คือ ถ้าเราไม่รู้เรื่องการขายหรือการตลาดเสียก่อน ถ้าเราไม่รู้ความต้องการของผู้บริโภคหรือผู้ซื้อ ไม่รู้วิธีการที่จะขายของอย่างไร ถ้ายังฝืนทำการผลิตกันไปก่อน แล้วค่อยไปขายทีหลัง ไปเสี่ยงกันตอนสุดท้ายหรือเรียกง่ายๆ ว่าไปตายเอาดาบหน้า ถ้าเกษตรกรยุคปัจจุบันยังคิดแบบนี้ ก็ไม่น่าจะเป็นทางรอด และไม่ใช่วิธีที่ควรเลือกในยุคปัจจุบันนี้แน่นอน

ผมไม่ได้มองโลกในแง่ร้ายใดๆ ผมไม่ได้มองว่าใครฉลาดกว่าใคร หากแต่มองว่าระหว่างผู้ผลิตสินค้าเกษตรซึ่งเป็นผู้ขาย กับผู้รับซื้อที่เป็นพ่อค้านั้น จังหวะและโอกาสมันต่างกันแค่นั้นครับ เราลองสมมุติกันง่ายๆ ไม่ต้องซับซ้อนว่าถ้าเกษตรกรปลูกผักบุ้งจีนเพื่อตัดขาย และช่วงเวลาในจังหวะเวลาที่ควรตัดขายได้ แต่ผู้ซื้อกำหนดราคาซื้อไว้ต่ำมากๆ เราจะทำอย่างไร ถ้าไม่ขายวันนี้ ต้นและยอดผักบุ้งก็จะแก่เกินไป อายุจะเกินกว่าที่จะบริโภคได้ดี และอาจจะบริโภคไม่ได้แล้ว

ดังนั้น ยังไงก็ต้องขาย ถ้าไม่ขายก็เสียหายแน่ขาดทุนยับเยิน เอาไปขายให้คนเลี้ยงหมูเพื่อให้หมูกินคงจะไม่คุ้มค่าละ เขียนมาถึงตอนนี้ เราก็พอรู้แล้วว่า ใครมีโอกาสมากกว่าใคร ใครเสี่ยงมากกว่ากัน พ่อค้าจะซื้อก็ได้ จะไม่ซื้อก็ได้ แต่เกษตรกรผู้ปลูกต้องขาย ไม่ขายก็เสียหาย จะจริงหรือไม่ เราคงสรุปได้ไม่ต่างกันแน่ครับ

ดังนั้น ในตอนนี้จะสรุปง่ายๆ ไม่ต้องเป็นหลักวิชาการอะไร เพราะนี่คือหลักความจริงเป็นหลักวิทยาศาสตร์ที่จับต้องได้ว่าถ้าจะปลูกพืชอะไร จะเลี้ยงสัตว์อะไร หรือจะผลิตสินค้าอะไร...ต้องคิดและค้นให้พบว่าเราจะขายให้ใคร เขาจะซื้อในราคาเท่าไร แล้วจะซื้อตลอดไปไหม และที่สำคัญต้องหาข้อมูลเหล่านี้ไว้ให้ครบถ้วนทุกมิติด้วย ทั้งข้อมูลปัจจุบันและคาดการณ์แนวโน้มอนาคตไว้อย่างดีในประเด็นดังต่อไปนี้

1. สินค้าเกษตรที่เราผลิตนั้น ใครจะซื้อสินค้าเราไป พ่อค้าคนที่ซื้อเป็นใคร น่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด สถานะทางการเงินดีแค่ไหน
2. เขาจะซื้อเยอะหรือน้อยและจะซื้อบ่อยแค่ไหน เขาต้องการสินค้านั้นมากน้อยเพียงใด
3. เขาจะซื้อสินค้าเราในราคาเท่าไร เราจะมีกำไรไหม ถ้ามีกำไรแล้วกำไรที่ได้นั้นคุ้มค่าน้อย และคุ้มค่าแก่การใช้เวลาทุ่มเทผลิตไหม

● สุรเดช สดคมขำ

เช็กซิ่งค์

คุณณรงค์ แซ่มช้อย

เกษตรกรปราจีนฯ ปลูก เฮลิโคเนีย ทำตลาดทั้งในและต่างประเทศ สร้างรายได้ดี

เฮลิโคเนีย (Heliconia) เป็นไม้ที่นิยมนำมาใช้ประโยชน์ได้หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการนำมาเป็นไม้ตัดดอกเพื่อปักแจกัน หรือถ้าต้องการที่จะปลูกให้เป็นไม้พุ่มบางบ้านก็จะนำมาปลูกใส่กระถางตกแต่งบ้านเรือน หรือปลูกลงดินเป็นแนวรั้วตามกำแพงได้ด้วยเช่นกัน ไม้ชนิดนี้ถือเป็นพืชอวบน้ำยืนต้นที่มีลำต้นใต้ดิน เรียกว่า เหง้า ส่วนลำต้นที่อยู่เหนือดินขึ้นมา เรียกว่า ต้นเทียม ที่มีส่วนประกอบของต้น ใบ และเมื่อเจริญเติบโตเต็มที่จะมีช่อดอกแทงออกมาจากกลางลำต้น

ดอกเฮลิโคเนีย แต่ละสายพันธุ์ก็จะมีเอกลักษณ์และรูปลักษณะที่แตกต่างกันไป พร้อมทั้งมีสีสันที่สวยงามสะดุดตา และที่สำคัญการออกดอกมีตั้งแต่ช่อดอกตั้งหรือห้อยแล้วแต่ชนิด ด้วยความพิเศษนี้เอง **คุณณรงค์ แซ่มช้อย** เกษตรกรจังหวัดปราจีนบุรี ได้นำดอกเฮลิโคเนียมาขยายพันธุ์จนมีมากกว่า 10 สายพันธุ์ สร้างเป็นสินค้าที่ส่งจำหน่ายได้ทั้งในและต่างประเทศ

คุณณรงค์ เล่าให้ฟังว่า สมัยก่อนที่สวนแห่งนี้ดั้งเดิมทำไม้ผลและปลูกไผ่ตงเพื่อสร้างรายได้ ต่อมาในพื้นที่ไผ่ตงเกิดออกดอกและตายหมด จึงทำให้

ปักปัต

สร้อยกัทลี

เกษตรกรในพื้นที่ได้หันมาปลูกไม้ดอกไม้ประดับ ต่อมาเขาได้สนใจที่จะนำเฮลิโคเนียเข้ามาปลูกอยู่หลายสายพันธุ์ จากนั้นนำสายพันธุ์ที่ซื้อเข้ามาทำการขยายพันธุ์เรื่อยๆ จนได้จำนวนที่ต้องการ จากนั้นจึงค่อยๆ

เริ่มการตลาดและจำหน่ายมาจนถึงทุกวันนี้

การขยายพันธุ์เฮลิโคเนียให้ได้ต้นที่พร้อมจำหน่ายให้กับลูกค้า นั้น คุณณรงค์ บอกว่า จะนำต้นแม่พันธุ์มาปลูกและดูแลให้สมบูรณ์จนแตกหน่อแตกกอให้มีจำนวนมาก จากนั้นแยกหน่อจากแม่พันธุ์แยกมา

เกษตรในเมือง

● อองอาจ ตันทวนิช

เกษตรในเมืองในความหมายของเรื่องที่เราเขียน ไม่ใช่การเกษตรที่ทำในกรุงเทพฯ หรือในเมืองใหญ่ๆ เท่านั้น แต่หมายรวมถึงการทำเกษตรที่ทำในที่แคบๆ เช่น หลังบ้าน ช่างบ้าน หน้าบ้าน บนหลังคาคอนกรีต ดาดฟ้า สำนักงาน ที่เน้นเฉพาะในที่แคบๆ เนื่องจากมีคนส่วนหนึ่งบอกกับเราว่า ไม่มีพื้นที่ในการปลูกต้นไม้ แต่จริงแล้วพื้นที่ว่างเพียงแปลงเล็กๆ หลายส่วนเราสามารถทำเป็นพื้นที่ปลูกต้นไม้ได้ทั้งสิ้น ขอเพียงอย่างให้เราถูกจำกัดในการทำสิ่งที่เรารักด้วยพื้นที่เล็กน้อยนี้เลย นอกจากปลูกเพื่อการบริโภคภายในบ้านแล้ว ที่เหลือเรายังแจกหรือขายได้อีกด้วย

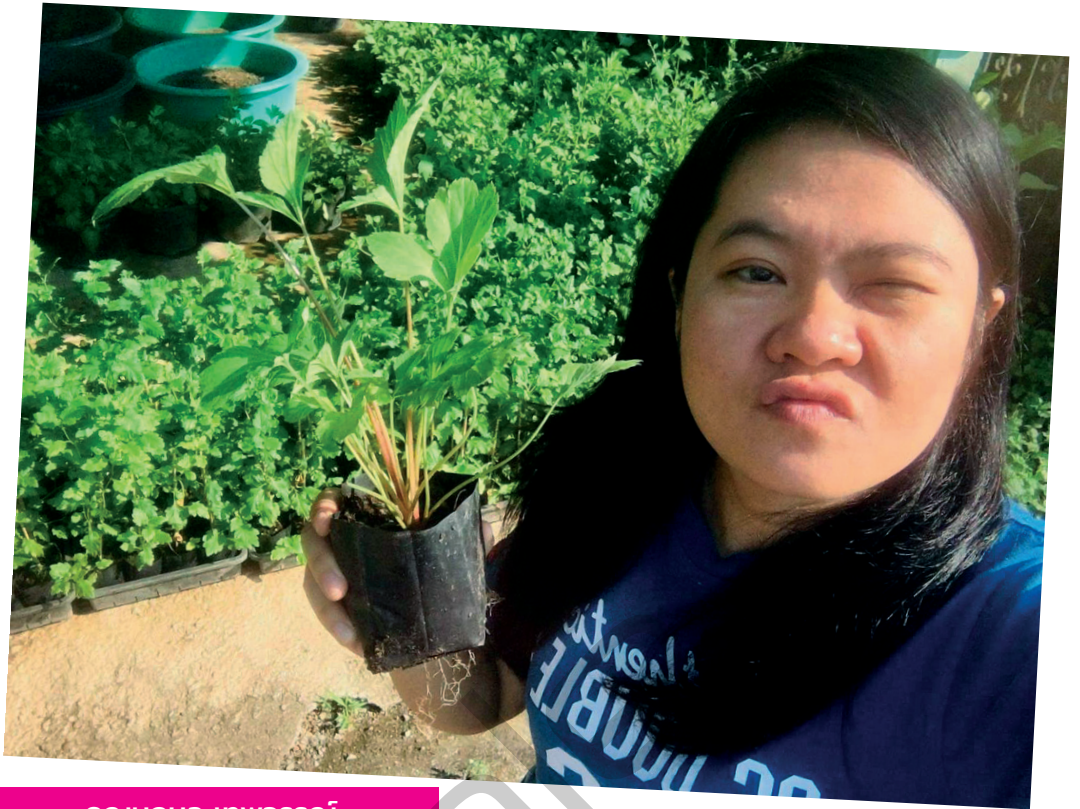
เกษตรกรในพื้นที่แคบวันนี้ ขอแนะนำในพื้นที่ยังมี 5 ไร่ แต่ทำเองแค่ 3 ไร่ เหลืออีก 2 ไร่ ทำไม่ไหวเนื่องจากทำงานคนเดียวเลยต้องให้เขาเช่า ในพื้นที่ 3 ไร่ที่ทำก็มีพื้นที่เป็นบ่อน้ำเสีย 1 ไร่ เหลือพื้นที่เพาะปลูกจริงๆ คือ 2 ไร่ ในบ้านไชยนาทรายณ์ ตำบลเวียงชัย อำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย ของ คุณนฤมล เทพวรรณ เจ้าของ เกษตรท้ายบ้าน

ต้นจิงจูฉ่ายที่ตัดขาย

ต้นพันธุ์จิงจูฉ่าย

คุณนฤมล เทพวรรณ

เกษตรท้ายบ้าน

ตอนเป็นโรคร้าย

คุณนฤมล จบการศึกษาคณะนิติศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ระบบสารสนเทศ ซึ่งเป็นโปรแกรมการศึกษานองมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ใช้เวลาเรียนควบคู่กันไป 5 ปีจะได้รับสองปริญญาพร้อมกัน ซึ่งในตอนนั้นคิดจะเรียนภาคเกษตรแต่พ่อแม่ไม่เห็นด้วย หลังจากเรียนจบปี 2550 ก็ไปเรียนต่อด้านกฎหมายเนติบัณฑิตที่กรุงเทพฯ ได้งานเป็นเจ้าหน้าที่บริหารทั่วไปที่สำนักงานอัยการสูงสุด ทำอยู่เกือบสองปีแต่รู้สึกเบื่อกรุงเทพฯ มาก เนื่องจากความแออัดทั้ง

เก๊กฮวยที่ปลูกไว้

ที่อยู่อาศัยและระบบการจราจรที่คับคั่ง ประกอบกับดูรายการหอมแผ่นดิน ซึ่งนำเสนอเกี่ยวกับการกลับไปทำการเกษตรของมนุษย์เงินเดือนในเมือง จึงเป็นแรงบันดาลใจให้อยากกลับบ้านเกิดที่เชียงราย จึงลาออกมา และต่อมาได้มาทำงานกับหน่วยงานราชการในจังหวัดอยู่ปีกว่าก็ลาออกอีกเพราะอยากทำเกษตร

การป่วย

คือแรงบันดาลใจในการทำเกษตร

หลังจากลาออกจากการงานมาก็เริ่มงานเกษตร แต่จำเป็นต้องมีรายได้ประจำในช่วงแรกที่ขายกระเป๋ายางเกงที่ตลาดสด ใช้เวลาทำการเกษตรตอนเย็น พอผลผลิตเริ่มมี เกิดป่วยหนักจากการแพ้ยาก็กินเข้าไป มีอาการถลอกตามเนื้อตัวหน้าตาไปหมด เล็บก็หลุด หมอว่าเป็นโรคเน่าก่อนตาย เพราะผิวหนังเริ่มทำลายตัวเอง ต้องรักษาอยู่ในโรงพยาบาล

● วิทยารรณ เพ็ชรศรี

ว่า ที่ร้อยตรีสันธาน แก้วสุวรรณ หรือครูเอ ข้าราชการหนุ่ม และเกษตรกรผู้ปลูกมันแกวในพื้นที่บ้านน้อยลำภู ตำบลขอนแก่น อำเภอกุดจับ จังหวัดอุดรธานี ที่ใช้ช่วงเวลารว่างของการทำงานประจำ ผันตัวเป็นเกษตรกร ในการสานต่อธุรกิจของครอบครัว หลังครอบครัวประสบปัญหาขาดทุนจากมันสำปะหลังและอ้อยที่ปลูกไว้ ก่อนจะมองเห็นโอกาสและช่องทางการปลูกมันแกวจากพื้นที่ใกล้เคียงและชาวบ้านในหมู่บ้านเดียวกัน จึงเป็นจุดเริ่มต้นของการทำธุรกิจการปลูกมันแกวส่งขาย

ครูเอ เล่าว่า การปลูกมันแกว เกิดขึ้นเมื่อปี 2559 ในขณะที่ทางครอบครัวปลูกมันสำปะหลังกับอ้อย แต่ต้องเจอกับปัญหาหาคาขาดทุน จึงต้องหา

ครูเอ และภรรยา

ครูหนุ่มอุดรฯ ใช้เวลารว่าง ปลูกมันแกว

ส่งขายสร้างรายได้ เงินสะพัดตลอดปี

ครูเอ เจ้าของสวน "ส.สุนัน ไร่เกษตร - มันแกว"

ทางออกที่จะประคับประคองให้ธุรกิจเดินหน้าและอยู่รอดได้ ก่อนจะเห็นโอกาสใหม่ๆ จากการปลูกมันแกวในพื้นที่อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งเป็นพื้นที่ใกล้เคียงกับที่อยู่อาศัย จากนั้นจึงเริ่มศึกษาหาข้อมูลอย่างจริงจัง อีกทั้งชาวบ้านในหมู่บ้านเดียวกันนั้นปลูกมันแกวแบบระยะสั้นอยู่แล้ว ในเดือนกรกฎาคมถึงเดือนสิงหาคม จนในปี 2560 หลังครูเอเรียนจบ จึงลงมือทดลองปลูกมาเรื่อยๆ และมองหาตลาดในการส่งออกผลผลิต จนสามารถกลายเป็นธุรกิจภายในครอบครัวมาจนถึงปัจจุบัน

“หลังจากเรียนจบก็มองหาตลาดที่จะใช้ในการส่งขาย จึงศึกษาข้อมูล ก็ไปดูที่ตลาดไท ก็เห็นว่าราคากับต้นทุนไปด้วยกันไม่ได้ เพราะราคาต้นทุนและการลงทุนนั้นสูง เขาก็ไม่รับซื้อเรา ก็เลยพยายามปลูกและประชาสัมพันธ์ไปในตัว ด้วยการสร้างเพจขึ้นมา ก็เริ่มมีคนติดต่อมาช่วงเขา दिनจันทบุรี จึงเริ่มส่งขาย ก็ได้ราคาดีอยู่ครับ”

ตลอดระยะเวลาการปลูกมันแกวภายในสวนนั้น ต้องล้มนักปลูกหลายคน ลองผิดลองถูกหลายครั้ง ทั้ง

● ธาวิตา ศิริสัมพันธ์

นายสว่าง สุขนุ่ม มือโปรด้านการปลูกเมล่อน

คุณสุดารัตน์ สุขนุ่ม หรือ คุณยุ้ย

เกษตรกรอยุธยา ผลิตเมล่อนญี่ปุ่น ส่งห้าง

สร้างรายได้ต่อเนื่อง 7 ปี ทำได้ยังไง

“เมล่อน” จัดเป็นพืชอยู่ในตระกูลแตง คล้ายแคนตาลูป แต่มีความแตกต่างกันที่รสชาติ ความหอม กลิ่น เนื้อ และลวดลายที่สวยงามของผล ขึ้นกับสายพันธุ์ชนิดต่างๆ ปัจจุบัน ในเมืองไทยนิยมปลูกและรับประทานเมล่อนสายพันธุ์ญี่ปุ่น ซึ่งมีคุณสมบัติพิเศษคือ มีความหวาน หอม อร่อย และมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว จนกลายเป็นผลไม้ทำเงินให้กับเกษตรกรในประเทศไทยได้มูลค่าไม่น้อย

คุณสุดารัตน์ สุขนุ่ม หรือ คุณยุ้ย ลูกสาวเจ้าของฟาร์มเมล่อนญี่ปุ่น GAP ตั้งอยู่ที่สหกรณ์ชุมชนเมล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา หมู่ที่ 4 ตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ลูกหลานชาวนาพลิกพื้นที่ดินทำกินให้เจริญงอกงามยิ่งขึ้น ด้วยการปลูกเมล่อนญี่ปุ่น พร้อมสร้างมาตรฐาน GAP เพื่อขยายโอกาสทางการตลาด และเพิ่มมูลค่าสินค้าจนประสบผลสำเร็จ และยังเป็นแรงผลักดันในการขับเคลื่อนวิสาหกิจชุมชนร่วมกับคุณพ่อในการสร้าง

Smile melon เปิดเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

● กรรณิกา เพชรแก้ว
thaijournalist@gmail.com

อิสราเอล

ที่มาของภาพ
Agridrone Solution Israel

จ้าวแห่งเทคโนโลยีทะเลทราย

ที่มาของภาพ Ministry of Economy and Industry, Israel

บ้านเรานั้นพูดอีกก็ถูกอีกว่าเป็นเมืองเกษตรกรรม ด้วยว่าเงื่อนไขทั้งหมดทั้งปวงเอื้ออวยเต็มที่ ภูมิประเทศเหมาะสมไม่ร้อนไม่หนาวเกินไป มีแผ่นดินติดต่อกันเป็นผืนใหญ่เหมาะแก่การเพาะปลูก มีแหล่งน้ำภายในมหาศาล พื้นที่ติดทะเลอีกยาวกว่า 2,000 กิโลเมตร น่านน้ำกว้างขวางกว่า 300 ตารางกิโลเมตร ปลูกข้าวได้ปีละเกือบ 30 ล้านตัน จับปลาทะเลได้ปีละ 1.5 ล้านตัน จับปลาน้ำจืดได้ปีละ 5 แสนตัน มีข้าวในนามีปลาในหนองของจริง

แต่ถ้าพูดว่าอิสราเอล ประเทศที่มีขนาดหนึ่งในสิบของไทย แถมใต้เดกกลางทะเลทราย แถมอีกหน่อยว่ามีการสู้รบกับปาเลสไตน์มาจะร้อยปีเข้าไปแล้ว คือบ้านเมืองร้อนรุ่มมะรุ่มมะตุ่มปานนี้ ก็เป็นเมืองเกษตรกรรมด้วย

ไขเปิดแฮปปี้ ออร์แกนิกฟาร์ม

เทคโนโลยี **ปศุสัตว์**

● ปิยพร วิสระพันธุ์

คุณกิติศักดิ์ สุราประดิษฐ์ หรือ คุณจ่อม

เพาะเปิดอี่เหลียงระบบฟาร์มเปิด ตลาดออร์แกนิก

ภายในโรงเรือน พื้นที่เปิดสำหรับเดินเล่น

ปล่อยเปิดออกมาเดินเล่นในสวนกล้วยหอม

เปิดพันธุ์อี่เหลียง เป็นเปิดพันธุ์เนื้อของเมืองคุณหมิง มณฑลยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นเปิดที่สามารถกินได้ทั้งเนื้อและไข่ มีลักษณะพิเศษคือ เลี้ยงง่าย ไข่ดก แข็งแรง โตไว และมีความต้านทานโรคสูง ใช้ระยะเวลาในการเลี้ยงไม่นานก็สามารถจำหน่ายได้ ทำให้ผู้เลี้ยงได้รับผลตอบแทนรวดเร็วในเวลาสั้น ๆ

ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้นำอี่เหลียงมาเลี้ยงดูโดยเปิดอี่เหลียงอายุ 1 วัน จำนวน 65 ตัว (เพศผู้ 15 ตัว เพศเมีย 50 ตัว) เพื่อสนับสนุนกิจกรรมตามโครงการตามพระราชเสาวนีย์ฯ โครงการฟาร์ม

ตัวอย่าง และโครงการพระราชดำริต่างๆ โดยลูกเปิดดังกล่าวเดินทางมาถึงประเทศไทย เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2543

ซึ่งสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ได้มีพระราชเสาวนีย์ให้กรมปศุสัตว์นำไปเลี้ยงอนุบาลที่สถาบันวิจัยและพัฒนาสัตว์ปีก อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี (ชื่อเดิมในขณะนั้น ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อใหม่เป็นศูนย์

สัตว์เลี้ยงสวยงาม

• ปิยพร วิสระพันธุ์

หนุ่มพนักงานบริษัท

เปลี่ยนพื้นที่ข้างบ้าน

เป็นฟาร์มไก่ไข่ สีพาสเทล

ลูกไก่

คุณชัยณรงค์ ปราบภัย หรือ คุณเดย์ อายุ 45 ปี อาศัยอยู่ในบ้านสไตล์ฟาร์มเฮาส์ย่านบางปู จังหวัดสมุทรปราการ ปัจจุบันประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน และมีความชื่นชอบในการเลี้ยงสัตว์และเพาะพันธุ์สัตว์ คุณเคยเลี้ยงสัตว์หลากหลายประเภท โดยเริ่มต้นจากความหลงใหล ต่อมาได้พัฒนาเป็นการเพาะพันธุ์ จึงทำให้เกิด “Daylight ไข่พาสเทล”

คุณเคยเป็นบุคคลแรกๆ ในประเทศไทยที่สนใจไก่ไข่สี และนำมาขยายพันธุ์จนปัจจุบันเป็นที่รู้จักในนาม “Daylight ไข่พาสเทล” ทำให้หลายๆ คนในบ้านเราเรียกติดปากกันว่า “ไก่ไข่สีพาสเทล” และมีคนนำไปใช้อย่างแพร่หลาย

Daylight ไข่พาสเทล ไม่ใช่ฟาร์มใหญ่โต ไม่ได้มุ่งเน้นธุรกิจเป็นจุดประสงค์หลัก จึงมีจุดเด่นด้วยการเลี้ยงและเพาะพันธุ์ไก่จำนวนที่พอดี เพื่อควบคุมคุณภาพ และง่ายต่อการบริหารจัดการให้ถูกสุขลักษณะมากที่สุด

การเลี้ยงไก่ไข่ของคุณเคย เริ่มต้นจากความต้องการกินไข่ไก่ที่ดีมีคุณภาพ จึงเลือกที่จะเลี้ยงไก่ไข่ เพื่อที่จะควบคุมคุณภาพอาหารและดูแลแม่ไก่ด้วยตนเอง เดิมทีเริ่มเลี้ยงลูกเจี๊ยบพันธุ์ไก่ไข่เพียง 9 ตัว และได้ศึกษาจนได้พบว่ามีสายพันธุ์ไก่ไข่ที่หลากหลาย

รวมถึงไก่ไข่สีจากต่างประเทศ จึงนำมาทดลอง

สีไข่ไก่พาสเทล

คุณชัยณรงค์ ปราบภัย หรือ คุณเดย์ อายุ 45 ปี เจ้าของ Daylight ไข่พาสเทล

พัฒนาสายพันธุ์ที่บ้าน หลังจากที่ได้ไข่ฟองแรกสีฟ้า ก็ยิ่งทำให้หลงใหลยิ่งขึ้น และพัฒนาอย่างต่อเนื่องมาจนถึงวันนี้ จน Daylight ไข่พาสเทล กลายเป็นฟาร์มที่เป็นที่รู้จักและนิยมในหมู่นักรักไก่ไข่สีมากกว่า 4 ปีแล้ว

Daylight ไข่พาสเทล มีพ่อแม่พันธุ์แท้หลักอยู่ 5 สายพันธุ์ โดยให้นิยามของพ่อแม่พันธุ์ทั้ง 5 สายพันธุ์นี้ว่า แม่สี เพราะแต่ละสายพันธุ์ให้สีที่แตกต่างกัน ดังนี้

● สาวบางแค 22

“พริกชี้ด” น้ำพริกปลาช่อน

นักศึกษาช่วยกันผลิตน้ำพริกปลาช่อน

2 นวัตกรรมเด่น คนพันธุ์ R จะเซ็งเทรา

วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเซ็งเทรา สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 เปิดให้บริการความรู้แก่นักเรียน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับปริญญาตรี (ทล.บ.) มาอย่างต่อเนื่อง

ปัจจุบัน วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเซ็งเทรา ภายใต้การบริหารงานของ ดร. สุพจน์ ทองเหลือง ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเซ็งเทรา โดยมุ่งมั่นจัดการศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพให้มีคุณภาพมาตรฐาน สสนองความต้องการของชุมชนและตลาดแรงงาน เช่น จัดโครงการอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นภายใต้โครงการขับเคลื่อน วิทยาลัยสารพัดช่าง เพื่อพัฒนากำลังคนสู่ทักษะเฉพาะกลุ่มอาชีพ, จัดโครงการประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนาศักยภาพครู เพื่อส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน, จัดกิจกรรมอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นเพื่อยกระดับคุณภาพบุคลากรทางอาชีวศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการต่อการพัฒนาการเรียนการสอน ประจำปีการศึกษา 2565 เป็นต้น

ผลิตภัณฑ์พริกชี้ดพร้อมจำหน่าย

“พริกชี้ด” เพิ่มมูลค่าของเหลือใช้
เป็นผลิตภัณฑ์อาหารรสอร่อย

นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเซ็งเทรา ได้นำวัตถุดิบเหลือใช้จากการขายน้ำเต้าหู้ของกลุ่มเพื่อนในห้องเรียนมาคิดพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับวัตถุดิบเหลือใช้ โดยนำกากถั่วเหลืองมา

พัฒนาทำเป็นน้ำพริกเพื่อเสริมคุณค่าทางอาหารและเป็นการสร้างนวัตกรรมให้กับผลิตภัณฑ์ เนื่องจากถั่วเหลืองมีคุณค่าทางอาหารและโภชนาการ จากการศึกษารายงานพบว่า “ถั่วเหลือง” เป็นอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูงและหลากหลาย เพราะอุดมไปด้วยโปรตีน คาร์โบไฮเดรต กรดอะมิโน มีไขมันชนิดดีสูง มีเส้นใยอาหารสูง มีวิตามินและเกลือแร่สูง มีสรรพคุณช่วยป้องกันการอุดตันของไขมันในเส้นเลือด โปรตีนในถั่วเหลือง ถือเป็นโปรตีนที่มีคุณภาพดี มีโปรตีนสูงเทียบเท่ากับนมวัว (แต่มีแคลเซียมน้อยกว่า เพียง 1 ใน 5 ของนมวัวเท่านั้น) สามารถใช้ทดแทนโปรตีนจากเนื้อสัตว์ได้ เพราะมีกรดอะมิโนจำเป็นอยู่หลายชนิดในปริมาณที่สมดุลมากกว่าถั่วชนิดอื่น

ถั่วเหลืองมีไขมันสูง โดยมีปริมาณไขมันถึงร้อยละ 12-20 ไขมันจากถั่วเหลืองมีส่วนประกอบของไขมันไม่อิ่มตัวอยู่หลายชนิด ที่เป็นกรดไขมันจำเป็นต่อร่างกาย ซึ่งจำเป็นต่อการเจริญเติบโตของเด็กและทารก ช่วยเสริมสร้างความสมบูรณ์ให้แก่ผิวหนัง จึงเป็นน้ำมันที่ดีต่อสุขภาพ และยังมีวิตามินอีซึ่งเป็นวิตามินที่ละลายในไขมันอีกด้วย

● ธาविดา ศิริสัมพันธ์

“เห็ดโคนในน้ำเกลือ” ทำเงินล้าน

ของดีเมืองยโสธร

ก่อนที่จะไปถึงกระบวนการแปรรูปเห็ดโคนเงินล้าน ผู้เขียนขออนุญาตนำที่มาของการจัดตั้งสหกรณ์การเกษตรในโครงการ พัฒนาพื้นที่บริเวณหนองอึ่ง มาบอกเล่าสู่กันฟังก่อน โดยอ้างอิงข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (สำนักงานกปร.) เดิมทีพื้นที่แห่งนี้ ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ โดยมีน้ำท่วมหนักในฤดูฝน ฤดูร้อนหรือหน้าแล้งก็จะขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค ซึ่งเป็นภัยที่เกิดขึ้นเป็นประจำทุกปี สร้างความเสียหายให้แก่ประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างมาก

ด้วยเหตุนี้เอง ฤดูที่ไม่สามารถเพาะปลูกทำกินได้ ชาวบ้านจึงจำเป็นต้องเลี้ยงชีพด้วยการบุกเบิกแผ้วถางทำกินในป่าชุมชนผืนเดียวในพื้นที่คือ ป่าดงมัน ซึ่งกินพื้นที่ถึง 1,000 ไร่ ทั้งเพื่อสร้างที่อยู่อาศัย ทำไร่เลื่อนลอย หาของป่า ตัดไม้เพื่อมาทำฟืน ฯลฯ ส่งผลให้สภาพผืนป่าจึงเริ่มเสื่อมโทรมลง และรุนแรงขึ้นทุกปีๆ

คุณลุนนี่ วิเศษแก้ว หรือ แม่ลุน

เพ็ญเก็บมาสดๆ

การคัดวัตถุดิบ

การขูดดินทำความสะอาด

การล้างทำความสะอาด

จนกระทั่งในวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2543 สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง เสด็จพระราชดำเนินพร้อมด้วยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (ขณะทรงดำรงพระราชอิสริยยศ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร) ไปทรงเยี่ยมราษฎรผู้ประสบภัย ณ โรงเรียนบ้านค่าน้ำสร้าง ตำบลค้อเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร

● กฤษ เหลือลมัย
Email: lualamai@yahoo.com

"กลอย"

ทรัพย์ในดิน สืบจากป่า

ชวงไม่กี่เดือนที่ผมมาอยู่ที่หมู่บ้านเล็กๆ ย่านตำบลคลองกระจิง อำเภอสรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ ผมเห็นคนต่างถิ่นเข้ามาขุดหาหัวกลอยในป่าสาธารณะ หลังวัดเทพนิมิตรวราราม (วัดเขา) แล้วถึงสองครั้ง

กลุ่มแรกมาเมื่อเดือนที่แล้ว ชับรถยนต์กระบะบรรทุกเล็กมาจากชัยภูมิทีเดียว เขาบอกว่าเคยเป็นคนแถวนี้มาก่อน เลยพอจะรู้ว่าในป่านี้มีกลอยอยู่ จึงตั้งใจมาขุดเอาไปทำขนมเข้าโรงงานในวันพระใหญ่ แต่เมื่อออกจากราวป่ามานั้น เขากลับได้กลอยไม่มากนัก และ "หัวยังเล็กอยู่เลย สงสัยจะมาเร็วไปหน่อย" เขาว่าอย่างนั้น

กลุ่มล่าสุดขับรถไถพ่วงขนาดเล็กเข้ามาเมื่อต้นเดือนตุลาคมนี้ คนผู้หญิงเดินมาถามไถ่อย่างเกรงใจว่า พวกมันมาจากหมู่บ้านไม่ไกลจากที่นี่ เพราะได้ข่าวจากคนที่มาเอาต้นอีลอกไปขาย เลยจะขอเข้าไปขุดกลอยในป่านี้บ้างได้ไหม เขาหวงกันหรือเปล่า ผมรีบบอกว่าไม่มีใครหวงหรอกครับ แต่ไม่รู้หัวจะใหญ่หรือยัง พวกเขาดีใจมาก แยกเสียมหายเข้าป่าไปราวสามชั่วโมง แล้วได้กลอยหัวเชื่องๆ กลับมาเป็นกระสอบทีเดียว

"พื้นมันมีหินเยอะ หัวเลยไม่ใหญ่ มันติดหินนะ" คนผู้ชายว่า "แต่แค่นี้ก็ดีถมไปแล้ว กลอยข้าวเหนียวด้วย แบบนี้คนชอบกินนะ" คนผู้หญิงสองสามคน

จัดแจงคัดแยก ผูกปากกระสอบ ท่าทางพอใจว่าหาได้มากพอจะแบ่งกันได้ ไม่เหนื่อยเปล่าเสียเที่ยว

ป่าหลังวัดเทพนิมิตรวรารามนี้ จะว่าไปก็คงเหมือนป่าโปร่งทั่วๆ ไปตามหมู่บ้านในชนบทนะครับ ที่เปรียบประดุจแหล่งอาหารของชุมชน โดยเฉพาะหากใครคิดถึงพืชอาหารที่ให้แป้ง ก็ยอมเข้าไปขุดหาหัวกลอย รวมทั้งมันป่าหลายพันธุ์ เช่น มันเส้า ได้ชนิดที่ว่าไม่มีวันหมดทีเดียว

.....
"กลอย" (wild yam) น่าจะเป็นพืชที่มนุษย์แถบนี้ใช้เป็นอาหารแบ่งมานาน เนื่องจากขนาดหัวกลอยที่โตเต็มที่นั้นใหญ่มากๆ ครับ เรียกว่าแม้วิธีหาจะเหมือนกับมันป่าพันธุ์ต่างๆ คือสังเกตย่านเถา ใบที่มีลักษณะสามแฉก แล้วค่อยไล่ตามไปขุดยังตำแหน่งโคนเถา แต่หัวกลอยนั้นหาขุดเพียงไม่นานก็ได้น้ำหนักได้ปริมาณมากกว่าหัวมันหลายเท่า